

Zagadnienie identyfikacji elementów umożliwiających rekonstrukcję języków martwych towarzyszy językoznawstwu historycznemu od samych jego początków. Dotychczas do tych celów używano danych pochodzących z tekstów o jak najmniejszej skali ingerencji osób trzecich, co miało umożliwiać poznanie danego języka w jego oryginalnej formie. Ignorowano zaś falsyfikaty i teksty zawierające zmiany, komentarze czy korekty. Jednakże, nowe podejście językoznawcze zakłada, że tego typu materiały mają potencjał rekonstrukcyjny, dostarczając brakujących informacji o elementach języka w okresie powstania falsyfikatu, takich jak morfologia czy składnia.

Dwunasty wiek w historii języka angielskiego był okresem poważnych zmian językowych. Z punktu widzenia tradycyjnego językoznawstwa historycznego po tych zmianach zostało niewielkie świadectwo z uwagi na małą liczbę ocalałych oryginalnych tekstów źródłowych. Celem niniejszego projektu jest zbadanie XII-wiecznych falsyfikatów dokumentów prawnych w celu identyfikacji elementów języka angielskiego w jego dwunastowiecznej formie, a tym samym uzupełnienie luki w wiedzy na ten temat, jak również opracowanie odpowiednich metod wykrywania procesu fałszowania dokumentów historycznych z perspektywy językoznawczej.

Zjawisko fałszowania dokumentów pojawiło się w Anglii na szeroką skalę po podboju normanńskim z 1066 roku. Podbój Anglii dotknął każdego aspektu życia w kraju, wliczając język, który utracił swój prestiż i został zastąpiony Łaciną i francuskim. Mimo, że pretekstem do ataku były prawa Wilhelma Zdobywcy do tronu, jego baronowie i rycerze nie mieli żadnej podstawy prawnej do objęcia w posiadanie swoich nowych angielskich włości. Wbrew powszechnej opinii, Normanowie przejmowali się aspektem prawnym ich władania w Anglii, czego jednym ze skutków była egzogamia pomiędzy Normanami a angielskimi kobietami. Z drugiej strony, angielscy właściciele ziemscy, z Kościołem włącznie, fałszowali dokumenty poprzez takie działania jak archaizacja językowa, aby udawały pradawne, staroangielskie dokumenty. Czynili to wierząc, że sfalszowane pochodzenie sankcjonowało ich prawa. Efektem są liczne przykłady dokumentów prawnych które zostały utworzone w dwunastym wieku, ale są stylizowane na staroangielskie.

Uważamy, że te falsyfikaty pozwolą na wgląd w stan języka angielskiego w jego dwunastowiecznej formie. Analiza porównawcza oryginalnych staroangielskich tekstów prawnych z ich późniejszymi kopiami, umożliwi wyodrębnienie cech charakterystycznych języka, które w zestawieniu z cechami otrzymanymi po porównaniu oryginałów staroangielskich z potwierdzonymi falsyfikatami, pozwolą na wyodrębnienie cech typowo dwunastowiecznych. Projekt zakłada, że dwunastowieczni autorzy falsyfikatów, nie mając powszechnego dostępu do tekstów staroangielskich, musieli się zadowalać na swoją wiedzę i wyobraźnię, w związku z czym ich fałszerstwa były niedoskonałe i opierały się na języku, którym posługiwali się na co dzień. Niniejszy projekt dostarczy nie tylko danych do przyszłej rekonstrukcji dwunastowiecznej angielszczyzny, ale także metod zbierania i analizy danych dla przyszłych badań tego rodzaju. Wyniki badań umożliwią także weryfikację oryginalności wątpliwych tekstów źródłowych, wypełniając niewątpliwą lukę w badaniach nad tekstami historycznymi.